

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/627/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613203004
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613203004.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstríka a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcom: 1./ J. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. S. XXX, 2./ S. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom S. F., U. XXX/XX, 3./ G. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom S. F., U. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, odporcovia 1./ -3./ a vedľajší účastník zastúpení JUDr. Andrejom Cífrom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom S., J. X. X/A, v konaní o zaplatenie 5.253,26 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 4C/74/2013-169 zo dňa 25. septembra 2013, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Rozsudok okresného súdu ostáva v nenapadnutom výroku, v ktorom vo zvyšnej časti konanie zastavil, nedotknutý.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcom, na účet právneho zástupcu odporcov, trovy konania vo výške 279,21 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcov 1./ a 2./ zaplatiť mu sumu 5.203,26 eur spolu s úrokom z omeškania 152,71 eur, ročným úrokom z omeškania 8,75 % zo sumy 4.875,76 eur od 17. 01. 2013 do 05. 03. 2013 a zo sumy 4.825,76 eur od 06. 03. 2013 do zaplatenia a odporkyňu 3./ zaplatiť mu 3.792,96 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 52,68 eur od 21. 04. 2010 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 52,68 eur od 21. 05. 2010 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 52,68 eur od 21. 06. 2010 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 52,68 eur od 21. 07. 2010 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 52,68 eur od 21. 08. 2010 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 52,68 eur od 21. 09. 2010 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 52,68 eur od 21. 10. 2010 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 52,68 eur od 21. 11. 2010 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 52,68 eur od 21. 12. 2010 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 52,68 eur od 21. 01. 2011 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 52,68 eur od 21. 02. 2011 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 52,68 eur od 21. 03. 2011 do zaplatenia, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 52,68 eur od 21. 04. 2011 do zaplatenia, vo

výške 9,25 % ročne zo sumy 52,68 eur od 21. 05. 2011 do zaplata, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 52,68 eur od 21. 06. 2011 do zaplata, vo výške 9,5 % ročne zo sumy 52,68 eur od 21. 07. 2011 do zaplata, vo výške 9,5 % ročne zo sumy 52,68 eur od 21. 08. 2011 do zaplata, vo výške 9,5 % ročne zo sumy 52,68 eur od 21. 09. 2011 do zaplata, vo výške 9,5 % ročne zo sumy 52,68 eur od 21. 10. 2011 do zaplata, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 52,68 eur od 21. 11. 2011 do zaplata, vo výške 9 % ročne zo sumy 52,68 eur od 21. 12. 2011 do zaplata, vo výške 9 % ročne zo sumy 52,68 eur od 21. 01. 2012 do zaplata, vo výške 9 % ročne zo sumy 52,68 eur od 21. 02. 2012 do zaplata, vo výške 9 % ročne zo sumy 52,68 eur od 21. 03. 2012 do zaplata, vo výške 9 % ročne zo sumy 52,68 eur od 21. 04. 2012 do zaplata, vo výške 9 % ročne zo sumy 52,68 eur od 21. 05. 2012 do zaplata, vo výške 9 % ročne zo sumy 52,68 eur od 21. 06. 2012 do zaplata, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 52,68 eur od 21. 07. 2012 do zaplata, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 52,68 eur od 21. 08. 2012 do zaplata, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.212,56 eur od 21. 09. 2012 do zaplata. Vo zvyšnej časti súd konanie zastavil. Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal a odporcom v rade 1./ a 3./ priznal trovy právneho zastúpenia vo výške 1.378,69 Eur.

Dospel k záveru, že Dohoda o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku zo dňa 10. 07. 2011, ktorú uzatvoril odporca 1./ a navrhovateľ predložil je neplatným právnym úkonom. Konanie navrhovateľa (uznanie premlčaného dlhu pod zámkou splátkového kalendára) nemôže požívať právnu ochranu, keďže v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 Občianskeho zákonníka). Jeho cieľom bolo zlepšiť vymáhateľnosť pohľadávky navrhovateľa.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu. Nárok navrhovateľa mal súd posudzovať s poukazom na ust. § 103 Občianskeho zákonníka a priznať mu sumu nepremľaných splátok spolu s úrokom z omeškania z každej splátky v zákonnej výške. V danom prípade došlo k nespochybniteľnému uznaniu dlhu, pričom na to, aby nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka (teda namiesto pôvodnej premlčacej doby odo dňa, keď došlo k uznaniu, začne plynúť nová desaťročná premlčacia doba) zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Zároveň poukázal na ustanovenie dohody, v ktorej odporca potvrdil svoju vedomosť o premlčaní dlhu. Navrhovateľ nesúhlasil so zamietnutím žalobného návrhu z dôvodu premlčania, nakoľko je zrejmé, že ak by aj odporca v čase uznania dlhu nevedel o jeho premlčaní, právny účinok spojený s uznaním práva, ktorý predpokladá § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, t. j. prerušenie plynutia pôvodnej premlčacej doby a začiatok plynutia novej 10-ročnej premlčacej doby v takomto prípade nastupuje. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR (sp. zn. 3Cz/6/1968, 33Cdo/155/2007, 33Odo/934/2005, 33Odo/1039/2004, 33Odo/133/2005). Odporca nebol k podpisu dohody žiadnym spôsobom donútený, uzatvorením predmetnej dohody taktiež nedochádza k zhoršeniu postavenia odporcu ako spotrebiteľa, ale práve naopak, navrhovateľ poskytol odporcovi možnosť plniť už existujúci splatný záväzok, s plnením ktorého sa odporca dostal do omeškania, v splátkach. Takáto forma dohody medzi veriteľom a dlžníkom nie je ničím neobvyklým a už vôbec ju nie je možné hodnotiť ako nekalú obchodnú prax zo strany veriteľa. Navrhovateľ považoval takéto vyhodnotenie listinných dôkazov za bezbrehú a ničím neodôvodnenú ochranu odporcu ako spotrebiteľa a porušenie zásady rovnosti účastníkov konania, ktorá vedie k tomu, že osoby, ktorým bol poskytnutý úver, tento nakoniec nebudú musieť vrátiť. Takýmto postupom súdu budú veritelia nútení neposkytovať dlžníkom možnosť splácania dlhu v splátkach, ale okamžite pohľadávky uplatniť na súde. Zároveň nesúhlasil, aby bol zaviazaný na úhradu trov právneho zastúpenia odporcom v rade I. - III., nakoľko úkony právneho zástupcu odporcov považoval za účelové, avšak neúčelné navyšovanie trov konania, ktoré absolútne popierajú zásadu hospodárnosti konania.

Navrhovateľ teda navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že jeho návrhu vyhovie, resp. aby rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

K podanému odvolaniu sa vyjadrili odporcovia i vedľajší účastník poukazujúc na možnosti aplikácie občianskeho a obchodného zákonníka. Vyjadrili sa aj k dôvodnosti výroku prvostupňového súdu, ktorým návrh zamietol. Navrhli, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil a zaviazal navrhovateľa na náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok v napadnutej časti podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil. V nenapadnutom výroku, v ktorom vo zvyšnej časti konanie zastavil zostalo rozhodnutie nedotknuté.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil.

Vychádzajúc z obsahu uvedenej dohody o uzavretí splátkového kalendára zo dňa 10.7.2011 ako aj okolnosťami za akých k jej uzavretiu došlo aj odvolací súd považoval uznanie dlhu za právne neúčinné pretože aj keď uznať možno aj premlčaný dlh uznávajúci prejav dlžníka bude mať právne účinky len vtedy, ak dlžník vedel, že dlh je premlčaný, pričom v konaní nebolo preukázané, že odporca vedel o jeho premlčaní ako to vyžaduje § 558 Občianskeho zákonníka.

Odvolanie navrhovateľa, namietajúceho nesprávne právne posúdenie veci spočívajúce v tom, že zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu, nepovažoval odvolací súd za dôvodné. Bol názoru, že na základe ust. § 558 Občianskeho zákonníka možno uznať aj premlčaný dlh za podmienky, že ten, kto dlh uznal, o tomto premlčaní vedel (R 51/1968). Písomným uznaním premlčaného dlhu čo do dôvodu výšky právne účinky už vzniknutého premlčania zaniknú a právo sa začne premlčovať znova (tentoraz v 10-ročnej premlčacej dobe). Ak však uznávajúci nevedel o premlčaní dlhu, výkladom a contrario možno dospieť k záveru, že uznanie dlhu vyššie uvedený právny následok nemá.

Odvolací súd konštatuje, že navrhovateľ v danom prípade využil odporcu ako slabšiu zmluvnú stranu a použil voči nemu nekalú obchodnú praktiku.

Na tomto mieste dodáva, že právny vzťah, ktorý existuje medzi navrhovateľom a odporcom je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy a teda na tento právny vzťah je treba aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu a teda aj na právny úkon uznania dlhu. V danom prípade pri uzatváraní dohody o splátkovom kalendári a uznaní dlhu boli naplnené zákonné znaky tohto zákonného inštitútu a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa, ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa (§ 7 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa). Podľa odvolacieho súdu konanie odporcu by súd aproboval v prípade, ak by podnet na uzavretie dohody vyšiel z jeho strany alebo síce zo strany navrhovateľa, ale s poučením o následkoch uznania premlčaného záväzku. V danom prípade však k takému dobrovoľnému rozhodnutiu so znalosťou veci zo strany dlžníka nedošlo. Naopak, navrhovateľ v snahe reparovať pochybenie svoje, resp. pochybenie svojho právneho predchodcu spočívajúce v nepodaní návrhu včas (pred uplynutím premlčacej doby) a vyhnúť sa tak možnej námietke premlčania a zamietnutia návrhu, sofistikovane pomocou osôb v jeho záujme konajúcich, obchádza dlžníka a pod zámienkou výhodnosti podpísania splátkového kalendára ako listiny, ktorá má dlžníka uchrániť pred problémami, do tejto listiny inkorporuje aj vyhlásenie o uznaní dlhu (samozrejme bez vysvetlenia dlžníkom). Z toho hľadiska dohoda o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku ako nekalá obchodná praktika je aj neplatná.

Vzhľadom na vyššie uvedené bol odvolací súd toho názoru, že okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, stotožnil sa s jeho skutkovým a právnym záverom a

rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. Z týchto dôvodov rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

Odvolaací súd rozsudok okresného súdu potvrdil aj v časti, v ktorej okresný súd rozhodol o náhrade trov konania, navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporcom trov konania. Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a to účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporcovia mali vo veci úspech, žiadali priznať náhradu trov konania, tieto vyčíslili (§ 151 ods. 1 O. s. p.). Aj v tejto časti okresný súd dostatočne a riadne odôvodnil svoje rozhodnutie. Uviedol, za ktoré úkony právnej služby priznal odporcom náhradu trov konania a v akej sume. Pokiaľ navrhovateľ poukazuje na úkony právnej služby, náhrada ktorých bola v rámci trov právneho zastúpenia odporcom priznaná, aj podľa názoru odvolacieho súdu tieto boli poskytnuté dôvodne a účelne.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní boli úspešní odporcovia, ktorí si náhradu trov konania uplatnili. Uplatnili si trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 369,67 Eur (spolu s trovami vedľajšieho účastníka). V zmysle ust. §10 ods. 1 vyhlášky 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za jeden úkon právnej služby zo sumy 5.253,26 Eur je 180,93 Eur. Potom v zmysle ust. § 13 ods. 2 vyhlášky patria odporcom v rade I. - III. trovy za jeden úkon právnej služby vo výške 271,4 Eur a režijný paušál vo výške 7,81 Eur, t.j. trovy odvolacieho konania odporcov spočívajúce v trovách právneho zastúpenia sú v celkovej výške 279,21 Eur.

Trovy vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov nepriznal. Podľa názoru odvolacieho súdu, vedľajší účastník, ktorý je založený na ochranu práv podľa osobitného predpisu, v danej veci podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, by mal byť schopný poskytnúť odporcovi ako spotrebiteľovi v spotrebiteľskej veci vedenej na súde odbornú pomoc sám. Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS je spôsobilé a schopné chrániť záujmy spotrebiteľa, aj keď má právo zvoliť si pri účasti v konaní právneho zástupcu, avšak odvolací súd takto vynaložené finančné prostriedky nepovažoval za účelné bránenie práva samotného účastníka v konaní a keďže trovy odvolacieho konania vedľajšieho účastníka spočívali iba v trovách právneho zastúpenia, nemohol ich odvolací súd priznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.